

Вълчу. Ваша воля. Тъй да бѣде.

Гатю. [*при появлянето Цвѣтково*]. Господине Цвѣтко, сега за второ събрание, на което денятъ щѣ ви ся предизвѣсти, остава да ся споразумѣме съ васъ, и да рѣшимъ. Прочее както обичайте.

Цвѣтку. Твърде добре господа. Сбогомъ! — и си отива.

Гатю. [*камъ присушествующитѣ*]. Съ тогова, видѣхте ли го (Цвѣтка) ще си намеримъ бѣлата. Той не е като другите, да гледатъ и да тариятъ неправдите и злоупотребленията. Той нечака, да му ся заплати месѣчината отъ общите пари, които сж въ джебовете ни и стоките ни. Невидите ли го какавъ си е косерь? Той всичко, на мегданъ изважда, пакъ тогива, отъ гдѣ у насъ кѣща и покѣщина и други такива. Азъ бенденъ-яна туй ва съвѣтувамъ, и за да можимъ да ся утѣрвемъ отъ него, единъ пѣтъ за всякоги, щемъ му каза че училището ни не е болно, и че немаме нужда отъ лѣкаръ като него. Съгласявате ли ся?

Всички [*учителите съ насмѣяно лице*].

Да - тъй да направимъ, що ни трѣба гюрюлтыя.

ГЕНІЙ НА СЛОВЕСНОСТА

До коги юще гжста магла?

До коги надъ мен' да лежи?

До коги да ма подигравать?

Лукави гнѣсни невѣжи!

До коги стадо въ невиность,

Безъ подпорка и пастира?

Отъ тѣмный хаосъ напрасно!

Камъ менъ рѣде да простира.

До коги? зависть, гоненіе,

Сребролюбіе, смѣртный гряхъ!

Увы!! Боже, да ма газятъ

Останахъ, за срамъ и смяхъ.